

OBČASNÍK FARNOSTI SVĚTÉHO DUCHA PODLAVICE

jún 2010, číslo 9, ročník IV.

Duchovní pohľad

Na úvod.....	3
20. jún – Sviatok otcov	3
Tak si tu žijeme alebo ohliadnutie sa za Pôstom a Veľkou nocou.....	4
Úcta k sv. Jozefovi - Deviatnik.....	6
Kvetný víkend	7
Krížová cesta na Veľký piatok	8
V znamení kríža – osobné svedectvo.....	9
Veľkonočný pondelok	10
Cesta svetla	11
Barbarská noc	11
Kreslo pre hosťa – otec Juraj Adamkovič	13
Spomienka na vzácnu matku p. Serafku Bédiovú	16
Naše farské púte	17
Púť rodín na Staré Hory 3x	17
Čenstochová	20
Naša púť do Poľska.....	22
Prvé sväté prijímanie	26
Koncert „Friends of Music“	27
Koncert Via Bella	28
Maturita 2010	29
Podlavický Hyde Park	30
Zabudnutá Farská rada?	32
List zo skautského tábora	33
Jablkový koláč s kokosom	34
Desatoro prázdninových príkazov	34
Niečo pre zábavu a bystrý rozum	35
Letný tábor Močiar 2010	36

Duchovný pohľad, občasník, vydáva Rím.kat. farnosť Svätého Ducha Banská Bystrica – Podlavice, Skubínska cesta 6, 974 09 B.Bystrica, kontakt: 048/4146393, bb.podlavice@fara.sk, www.podlavice.fara.sk;

Redakčná rada: za obsahovú stránku zodpovedá Mgr. Daniel Bédi, SF, farár, jazyková úprava: PhDr. Lenka Bačíková, grafická úprava: Daniel Bédi, foto: archív prispievateľov, archív farnosti, Helena Žebyová, Mária Gréčová, Adrián Minarovič

tlač: Dali-BB, s.r.o., Jilemnického 7, Banská Bystrica, náklad 200 ks

Foto na titulnej strane: Studnička Staré Hory - farská púť rodín 24.4. s Karolínkou Šubovou, Klárikou Kapustovou a ich úlovkom (upravené), autorka: Mária Gréčová.

Na úvod...

Vždy sa teším na prázdniny. Aj dnes, hoci už dávno nechodím do školy a nerátam dni do vysvedčenia. Mám však rád príjemný pocit zo spomaleného rytmu, ktorý so sebou prináša leto. Iste to poznáte aj vy: prechádzate sa po meste, nikam sa neponáhľate a ochladzujete sa zmrzlinou.

Mrazená dobrota v horúcich dňoch padne vhod azda každému. Podlavický Duchovný pohľad Vám neponúka zmrzlinu ani nanukovú tortu. No na jeho stranách Vás čaká skutočné osvieženie v podobe rozhovoru s otcom Jurajom na záver Roka kňazov, môžete znova nakuknúť na pútnické miesta či v Poľsku alebo doma, ktoré sme navštívili v uplynulých mesiacoch, zážitky z koncertov, matúr ale aj iných udalostí, kde niektorí či niektoré boli mokré - napríklad na Veľkonočný pondelok, atď. Mohol by som tu vymenovať celý obsah nášho časopisu, ale to na čítanie nechám Vám. Azda ešte, aby sme stále mali na pamäti tak trocha inovované Desatoro na prázdniny, aby sme sa z prázdnin vrátili lepší a zdravší.

o. Daniel

20. jún - Svätok otcov

Požehnaný je otec:

1. ktorý plodí život a vie dať svoj vlastný život za svoje deti;
2. ktorý sa nebojí byť milujúci a nežný;
3. ktorý sa vie hrať so svojimi deťmi a tráviť s nimi čas;
4. ktorého viac zaujímajú deti, než koničky a futbalové zápasy;
5. ktorý vie počúvať a viesť dialóg, aj keď je unavený;
6. ktorý vie svojou prítomnosťou a láskou poskytnúť bezpečie a dôveru;
7. ktorý sa vie modliť so svojimi deťmi a dávať život do súladu s Evanjeliom;
8. ktorý je presvedčený, že úsmev je viac než výčitka, vtip viac než kritika a objatie viac než poučovanie;
9. ktorý rastie spolu so svojimi deťmi a pomáha im získať zrelý úsudok a otvorenosť;
10. ktorý je schopný spoznať a odpustiť chyby svojich detí a priznať si svoje vlastné chyby;
11. ktorý nezahŕnie svoje deti vecami, ale vychováva ich k striedmosti, umiernenosti a k schopnosti deliť sa o svoje veci;
12. ktorý sa nepokladá za perfektného a vie sa s humorom pozrieť na svoje slabosti;
13. ktorý spolu so svojou manželkou a svojimi deťmi kráča v ústrety neohraničeným obzorom, ktoré sú otvorené pre človeka, svet a večnosť.
14. ktorý sa snaží konkrétne uskutočňovať poznanie, že najkrajším darom pre jeho deti je, ak miluje svoju manželku a ich matku - ako Kristus Cirkev.

Takto si tu žijeme alebo ohliadnutie sa za Pôstom a Veľkou nocou

Každý piatok počas pôstneho obdobia sa naša farnosť stretávala v kostole pri modlitbe križovej cesty.

Pred sviatkom sv. Jozefa sa naši muži denne predmodlievali deviatnik k sv. Jozefovi.

Počas pôstneho obdobia sa farský zbor dospelých a naši mládežníci snažili pripraviť piesne na zavŕšenie pôstu. Tak ako každý rok sme nacvičili pašie, ktoré sa potom spievali na Kvetnú nedeľu a na Veľký piatok.

V deň kajúcnosti 26. marca 2010 bola v našej farnosti príležitosť na prijatie sviatosti zmierenia a duchovnej prípravy na slávenie veľkonočných sviatkov. Po svätej spovedi mali veriaci možnosť zostať na svätej omši, pri ktorej účinkovali „už odrastenejší mládežníci“ z bývalých banskobystrických zborov. Liturgiu obohatili nádherné spevy sprevádzané hudobnými nástrojmi. Úžasná atmosféra zostala aj po svätej omši v priateľských a družných rozhovoroch. Väčšina z nich prišla aj so svojimi ratolesťami. Až mal človek pocit, že aj Paulínka, za ktorú bola sv. omša, bola medzi nami.

Pred veľkonočnými sviatkami prebehlo veľké upratovanie kostola a okolia. Naši mladí sa zúčastnili Diecézneho stretnutia mládeže tzv. Kvetného víkendu, ktorým začal Veľký týždeň.

Na Veľký piatok sme prvýkrát zorganizovali križovú cestu mimo kostola. Trasa viedla od kostola, cez Skubín a Závoz až nad mesto. Na trase sme si určili stanovištia, na ktorých sme sa modlili jednotlivé zastavenia. Pán farár Bédi na záver požehnal nás a naše mesto.

Nasledovala Biela sobota a naši veriaci mali možnosť v pokoji a tichosti stráviť chvíle pri Božom hrobe. Už tradične ho pripravujú Mária Králiková, Mária Ondrušková, pani kostolníčka, a Pavol Tuček.

V tento deň o 19:30 začali obrady vzkriesenia požehnaním ohňa a zapálením veľkonočnej sviece - Paškála. Po obradoch sme ešte prichystali priestory kostola na slávenie Veľkonočnej nedele a deň sme ukončili v pastoračnej miestnosti pri malom pohostení. V nedeľu sme sa stretli na sv. omšiach, aby sme si pripomenuli zmŕtvychvstanie Ježiša Krista. Počas rannej sv. omše pán farár požehnal jedlo. Je to tradícia, ktorá sa možno udomácní aj u nás. Farská sv. omša bola pre nás úžasnou slávnosťou, keď tri dospelé katechumenky Lucia Vladovičová, Jana Hajašová

a Mariana Varhaníková, rod. Mišutková prijali iniciačné sviatosti dospelých: krst, birmovku a prvé sv. prijímanie. Bolo to veľké svedectvo viery. Vo Veľkonočný pondelok po omši bolo veselo. Štefan Ďurko chlapcom a chlapcom uplietol korbáče. Tí mali nachystanú vodu a voňavky na oblievačku. Žiadne z dievčat či žien nezostali suché. Nezahanbil sa ani pán farár. No skrátka, každá išla domov mokrá a „šibnutá“. Ak sa niektorá

vyhla pondelku, dostala v utorok.

21. apríla nášho pána farára zastihla veľmi smutná udalosť. Pani Bédiová – jeho mamička – ktorá aj nás často navštevovala, odišla k Pánovi na večnosť. 29. apríla sme ju boli vo Veľkom Záluží, jej rodisku, odprevadiť na poslednej ceste. Chýba všetkým, ktorí ju bližšie poznali.

V sobotu 24. apríla sme sa zúčastnili na farskej rodinnej púte na Starých Horách. Prišli mladé rodiny s deťmi, ale aj starší ľudia. V poobedňajších hodinách sme sa opäť stretli na brigáde v areáli kostola a zakončili tento farský deň opekačkou v altánku. V nedeľu Dobrého pastiera 25. apríla navštívili našu farnosť bohoslovci so svojim špirituálom. 2. mája sa v našej farnosti o 15:00 uskutočnil koncert skupiny „Pas de pitié“, v ktorej vystupoval aj náš hosťujúci organista Matúš Kucbel. Ďalšia farská púť sa konala od 7. do 9. mája, kedy sme išli do Čenstochovej, Zebrydowa, Wadowic a Krakova. Navštívili sme aj rodisko predošlého Svätého otca Jána Pavla II. a miesta, kde často chodil.

Každý štvrtok od Veľkej noci až do Zoslania Ducha Svätého sme sa modlili Cestu svetla. V deň tretieho výročia posvätenia nášho kostola 28. apríla dôst. pán Martin Sebiň, terajší správca farnosti Uľanka, ktorý tam vystriedal nášho p. farára, posvätil Cestu svetla od Mariána Krnáča.

16. mája počas nedeľnej sv. omše prijalo 10 detí prvé sväté prijímanie.

22. mája aj seniori mali svoju celoslovenskú púť na Starých Horách. Zúčastnili sa jej aj naši. Svojím spevom ju obohatil náš zbor dospelých Cantate Deo.

Keďže je náš chrám zasvätený Svätému Duchu, vo farnosti na Turíce sme mali hody. Počas sv. omši sme si pripomenuli tento úžasný dar zoslania Ducha Svätého. Po farskej sv. omši, na ktorej nádherne spievali naši mladí zboristi, nás príjemne prekvapilo ženské trio Viabella. Našu radosť z celého dňa umocnilo aj agapé, keď sa návštevníci kostola mohli ponúknuť dobrotami našich farníčov. V Turíčny pondelok sme boli pozvaní do obce Sampor pri Sliači, kde bol vysvätený nový kostol Premenenia Pána a kláštor benediktínov. Vládla tu úžasná atmosféra spolupatričnosti a radosti z dosiahnutého diela.

Mária Gréčová st.

Úcta k sv. Jozefovi

Dôvera v Pána a svätý Jozef

Sústredme svoj pohľad na Ukrižovaného vo viere a v odvahe, lebo od neho pochádza život, útecha a úplné uzdravenie. Vieme, že hľadiet na toho, ktorý chce naše dobro a vie zotrieť slzy našich očí, značí vedieť, že opustiť jeho náruč je byť ako dieťa, čo opustí náruč matky. Svätí nám ukazujú, ako žiť v úplnej dôvere v Boha.

Svätá Terézia z Avily zverila kláštor pod ochranu svätého Jozefa a v deň jeho sviatku sa uzdravila z jedného utrpenia. Opakuje, že nikdy ho neprosila zbytočne. Vo svätom Jozefovi videla orodovníka nielen za uzdravenie tela, ale aj duše a učiteľa modlitby. Zvoľme si ho teda aj my za učiteľa modlitby. Nie však iba my, ktorí máme dobré zdravie, ale aj vy, drahí chorí, a všetky rodiny.

Benedikt XVI.

Deviatnik k sv. Jozefovi

Cirkev 19. marca oslavuje sviatok sv. Jozefa, pestúna Pána Ježiša a pred zákonom otca i manžela Panny Márie. Sv. Jozef bol Bohom vyvolený za hlavu Svätej rodiny. To je bezpochyby jedinečná hodnosť, v ktorej sa mu nik nevyrovná a pre ktorú si sv. Jozef zasluhuje osobitnú úctu. Bol to muž veľkej viery so zmyslom pre rodinu. Nasadil všetko! Stal sa mužom viery, obetavým manželom a pred zákonom otcom, ktorý si veľmi dobre uvedomoval svoju úlohu ochrancu, strážcu, živiteľa svojej rodiny: Bol mužom činu. Mužom konajúcim z lásky a mužom obety; mužom, ktorý pre záujem Dieťaťa išiel aj do emigrácie. Bol mužom, ktorý obetavo hľadal strateného Ježiša, ktorý jeho nájdenie prežíval v tichu, bez zbytočných slov.

Aj v našom kostole sme si uctili sv. Jozefa konaním deväťdňovej pobožnosti, ktorú sme sa modlili od 10. do 18. marca 2010. Muži farnosti sa každý deň pred svätou omšou modlili a prosili sv. Jozefa o príhovor a podporu v ťažkostiach, dar pokoja, viery a sily byť hodným živiteľom a ochrancom rodiny. Som rád, že som sa zúčastnil tejto pobožnosti. Je to určitá skúsenosť, ktorá povzbudí k snahe aspoň v malej miere napodobňovať život sv. Jozefa. Zamyslime sa, či máme snahu konať jednoducho, ticho, skromne, bez mimoriadnych zázrakov, ktorými by sme ohurovali svet. Či žijeme nenápadný, plnohodnotný život v prítomnosti Ježiša a Márie, ktorým by sme boli príkladom pre svoje deti. Či sme dobrí a chápací otcovia svojich detí. Či sme statoční strážcovia a milujúci manželia... Život sv. Jozefa je hoden nasledovania, lebo len v dobrom plnení svojich povinností je naozajstná cesta k tomu, aby sa muž stal skutočným nasledovateľom sv. Jozefa.

Chcem povzbudiť všetkých mužov farnosti, aby sme sa nebáli prejavíť svoju vieru aj účasťou na podobných pobožnostiach, a tak spolu vytvárať rodinné farské spoločenstvo.

Anton Šuba

Kvetný víkend

„Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som
obsiahol večný život?“ (Mk 10, 17)

Aj mládež Banskobystrickej diecézy má svoj víkend. Je ním Kvetný víkend. Je to stretnutie mládeže našej diecézy, kde mladý človek môže spoznať veľké množstvo nových ľudí a hlavne sa môže stretnúť s Bohom aj iných okolností ako len v kostole. Je to trojdňové stretnutie plné hudby, priateľstva, workshopov a samozrejme je to všetko len a len o Bohu a mladých ľuďoch.

Tento rok sa Kvetného víkendu zúčastnila aj skupina mladých ľudí z našej farnosti. Môžem povedať, že každý z nás si niečo z tohto víkendu odniesol, či už osobné priblíženie sa k Bohu alebo si našiel nových priateľov. Pre každého z nás to bolo individuálne. Kvetný víkend je akcia pripravovaná mladými pre mladých a zo všetkých strán je cítiť Božiu prítomnosť.

Bohatý program stretnutia na každom určite zanechá nejaké stopy. Sám za seba môžem povedať, že človek sa po tomto víkende vracia domov z omnoho lepšou náladou a radosťou. Na „kvetáku“ sme sa vôbec nenudili, užili sme si tam zábavu, vyskákali sme

V rámci Kvetného víkendu náš Pali dostáva dekrét – menovanie za zástupcu za náš dekanát BB - mesto v Sekcii pre mládež Banskobystrickej diecézy.

sa v športovej hale pod pódium, počúvali sme zaujímavé prednášky a načerpali duchovnú pohodu vďaka adorácii v hale. Samozrejme, bola možnosť prísť k sviatosti zmierenia či hľadať posilu v duchovnom rozhovore. Nedá sa napísať všetko, čo sa na KV dialo. Mladý človek tam musí byť a zažiť, aby si o tom utvoril vlastný obraz. Ale myslím si, že kto sa rozhodne na najbližší ročník ísť, určite nebude ľutovať. Ja osobne sa už teraz neviem dočkať a odpočítavam si dni do začiatku ďalšieho Kvetného víkendu.

Pavel Legiň

Krížová cesta na Veľký piatok

„ ... neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi “ (Lk 23, 28)

Sú hodnoty, ktoré môžu byť očistené len slzami opravdivej ľútosti. K týmto hodnotám patrí manželská láska, láska rodičov k deťom, láska detí k rodičom. Ak boli tieto hodnoty naštrbené, je potrebná skutočná ľútosť. Nauč nás, Pane, pomocou slz opravdivej ľútosti napraviť omyly, ktorých sme sa dopustili v našom živote.

Na Veľký piatok, 2. apríla 2010, presne napoludnie, sa okolo osemdesiat veriacich z našej farnosti, z Fončordy i z Jakuba pohlo od kostola Svätého Duha v Podlaviciach smerom do Skubína na prvý verejný sprievod Krížovej cesty ulicami v krátkej histórii našej farnosti.

Pane, chceme Ťa odprosiť za slabnutie náboženského života v našich rodinách, za každú ľahostajnosť voči modlitbe, za zanedbávanie účasti na svätej omši, za zľahostajnenie voči sviatosti zmierenia a opravdivému pokániu. Pane Ježišu, uzdrav naše rodiny a celé

farské spoločenstvo zo slabnutia každodenného pestovania a posilňovania viery a náboženského života.

Na čele sprievodu šiel kríž, s nesením ktorého sa striedali muži, otcovia rodín i miništranti. Zastavenia sa konali približne v rovnakých intervaloch na chodníkoch či okrají cesty. Pán farár, otec Daniel Bédi, iniciátor verejného pochodu, čítal do megafónu jednotlivé zastavenia Krížovej cesty. Pri starej zvonici v Skubíne sprievod zabočil doľava do kopca úzkou cestou Závoz a na križovatke na jej vrchole ukončil Krížovú cestu poslednými zastaveniami.

Chudoba. Viac ako 80% Slovákov si nemôže dovoliť oddychový pobyt mimo domova... Všetko vôkol je čoraz drahšie, zdá sa, že je čoraz ťažšie viesť život hodný človeka. Pane, Ty dávaš všetko, dokonca aj svoje šaty. Prosíme Ťa o pochopenie veľkej pravdy, že materiálna chudoba je príležitosťou k hľadaniu duchovného bohatstva. Nech ťažká ekonomická situácia mnohých súčasných rodín i osamelých ľudí im pomôže odhaliť hodnoty, ktoré nedokáže zničiť žiadna hospodárska kríza.

Pane, chceme Ťa sprevádzať na krížovej ceste našimi životmi a všímať si pri nej ovocie Tvojho Ducha, ktoré si nám získal svojou Krížovou cestou.

„Z pňa Jesseho vypučí ratolesť a z jeho koreňov výhonok vykvitne. A spočinie na ňom duch Pánov: duch múdrosti a

rozumu, duch rady a sily, duch poznania a bohobojnosti; a naplní ho bázeň pred Pánom.“ (Iz 11,1-3)

Miroslav Haviar

V znamení kríža – osobné svedectvo

Ešte dnes mi v hlave rezonujú slová otca Juraja, ktorý na Veľký piatok v kázni povedal, že až pri započúvaní sa do pašií pochopil spolužiakove slová na dávnejšom primičnom ozname: „Pri pohľade na kríž škrtám svoj pohľad na Boha.“ Pán nás natoľko miluje, že poslal k nám svojho jediného Syna. „Nezaslúžil si smrť... Dav ho odsúdil.“

Pán Ježiš umrel aj za moje hriechy. Na tretí deň vstal z mŕtvych a daroval nám nový život. Život z Ducha Svätého, ktorý prebýva v mojom i tvojom tele. Ktorý nám radí, dodáva odvahy. Skutočná oslava spočíva vo vnútornom pokoji a radosti.

„Ak nájdeš cestu bez prekážok, určite nikam nevedie.“ Každý z nás je skúšaný iným spôsobom. V každom z nás sa občas ozýva: „Prečo je tak ťažký ten môj kríž?!“

Naplnení Božími milosťami z rannej modlitby sa každé ráno vyberáme na cestu, kde sú aj balvany, no ranná modlitba nám dodáva nádej a vnútorný pokoj. Modliť sa spoločne denne ruženec a korunku nás naučil kríž. Tu je náš príbeh. Katarínka mala od jedného rôčka problémy s obličkami a v priebehu roka som bola s ňou trikrát hospitalizovaná. Kým som sa len modlila a prosila za splnenie mojej vôle, nepomáhala nič. Dieťa neprosperovalo, bolo slabé. Darom som študovala odborné knihy. Po tretej hospitalizácii som si bezmocná kľakla na kolená, slzy sa mi liali z očí a povedala som: „Pane, nech sa stane Tvoja a nie moja vôľa. Ale ak Tvoja vôľa

je, aby dieťa žilo, prosím, nech sa tak stane!“ V tej chvíli som pocítila Jeho dotyk, nadobudla som vnútornú silu i radosť. A stav Katky sa začal zázračne zlepšovať. Dnes, vďaka Bohu, kypí zdravím a radosťou. A tak sa od jej choroby denne spoločne modlievame. V modlitbe odovzdávame riadenie našich životov Pánovi. On ich dokáže riadiť najlepšie, tak ako by sme to svojou ľudskou vôľou i obmedzenými schopnosťami nemohli nikdy dokázať.

„Vezmi svoj kríž a nasleduj ma.“ Ale ako Ťa nasledovať, Pane?! Odovzdávajme mu denne všetko v modlitbe. Modlitba sa už postará o ostatné. On nám pomôže niesť dennodenné kríže a poradí si aj s usmernením nášho života. „Ježišu, nauč ma dôverovať v Teba a nechať sa viesť Tobou.“ Potom zistíme, že tá Jeho cesta, niekedy cesta v znamení kríža a na prvý pohľad nie v súlade s našou vôľou, bola tá správna cesta.

Beáta Haviarová

Veľkonočný pondelok

Začalo to nevinne – svätou omšou. Tak ako každý rok, aj tento rok sme sa my – mladí zo zboru stretli o 9.00 na skúške. Všetky dievčatá boli šťastné, že do kostola dorazili suché. Ale prišlo to neskôr. Po svätej omši sa všetci chalani „vyparili“ (pre vedrá?). My, dievčatá sme naivne dúfali, že v priestoroch kostola (na chóre) sa oblievať nebude. Veď chalanom by sa to

aj tak nechcelo upratovať. No nanešťastie sme sa mýlili. Všetky dievčatá sme to schytali priamo v kostole ešte aj od pána farára. Samozrejme, už poriadne mokré, no napriek tomu nás vonku čakala ďalšia nádielka. Myslím, že vtedy už nemalo význam utekať. A mokrý Veľkonočný pondelok bol za nami.

Dievčatá z farnosti -bt'-

Pozn.red.: Chalani tiež dostali priestor na vyjadrenie k udalostiam Veľkonočného pondelka, no nevyužili ho.

Cesta svetla

Tohtoročné Veľkonočné obdobie sa v našom podlavickom kostole nieslo v znamení zmien. Ako jedna z mála farností na Slovensku sme začali s pobožnosťou Cesty svetla. Nejde len o „ozdobenie“ druhej strany stien kostola, ani o obrazové pokračovanie krížovej cesty, ktorú otec Anton Majerčák požehnal na Popolcovú stredu. Ide o duchovnú oslavu zmŕtvychvstania nášho Pána Ježiša

Krista. Pobožnosť Cesta svetla vznikla v duchovnej skupine, ktorá sa volala Svedkovia Zmŕtvychvstalého, k jubileu 2000. Túto skupinu, ktorá pôsobila v Ríme, založil a viedol salezián don Sabino Palumbieri. Preto sa aj cesta svetla začala šíriť predovšetkým v saleziánskom prostredí. Úmyslom Cesty svetla, ktorá nadväzuje na krížovú cestu, je povzbudiť veriacich k prežívaniu radosti z nového života, ktorý nám priniesol Ježiš. Cesta svetla, ktorá sa môže sláviť počas celého roka, začína pri prázdnom hrobe, z ktorého vyráža výbuch radosti z Kristovho zmŕtvychvstania, a vrcholí vo večeradle vyliatím Ducha Svätého. Jej súčasťou je 14 zastavení:

1. zastavenie: Pán Ježiš vstal z mŕtvych
 2. zastavenie: Peter a Ján pri prázdnom hrobe
 3. zastavenie: Pán Ježiš sa zjavuje Márii Magdaléne
 4. zastavenie: Zmŕtvychvstalý Ježiš sa zjavuje emauzským učeníkom
 5. zastavenie: Pán Ježiš sa dáva spoznať pri lámaní chleba
 6. zastavenie: Pán Ježiš sa zjavuje učeníkom
 7. zastavenie: Pán Ježiš dáva učeníkom moc odpúšťať hriechy
 8. zastavenie: Pán Ježiš posilňuje Tomášovu vieru
 9. zastavenie: Pán Ježiš sa zjavuje svojim učeníkom pri Tiberiadskom mori
 10. zastavenie: Pán Ježiš udeľuje Petrovi primát v Cirkvi
 11. zastavenie: Pán Ježiš posielá učeníkov do celého sveta
 12. zastavenie: Pán Ježiš vystupuje do neba
 13. zastavenie: S Máriou v očakávaní Ducha Svätého
 14. zastavenie: Pán Ježiš zosiela učeníkom Ducha Svätého
28. apríla 2010, na výročie posvätenia nášho chrámu, nám obrazy znázorňujúce Cestu svetla od Mariána Krnáča požehnal d.p. Martin Sebiň z farnosti Uľanka. Meniny kostola prišiel s nami osláviť aj d.p. Kazimír Divéky, ktorému sme stále vďační za to, že to bol práve on, ktorý nám pomohol s výstavbou nášho chrámu. V

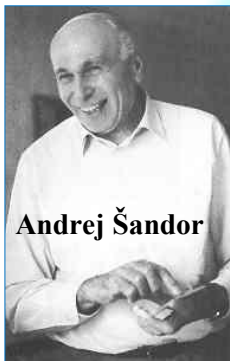
slávení pobožnosti Cesty svetla sme pokračovali až do sviatku zoslania Ducha Svätého, do Turíc. Aj keď je táto pobožnosť pre nás všetkých nová, je vzácna a duchovne obohacujúca. Dúfam, že zostane v našich srdciach aj po Turicach a s radosťou sa k jej sláveniu kedykoľvek vrátíme.

Zuzana Maternýová

Barbarská noc

Na 13. apríla pripadlo 60 rokov od tzv. Barbarskej noci – nespravodlivého a protiprávneho obsadenia a likvidácie kláštorov v roku 1950. Pri tej príležitosti sme sa aj my v Podlaviciach stretli vo večerných hodinách, sv. omša bola výnimočne o 20:15, po nej pobožnosť a o 21. hodine sme sa pripojili k celému Slovensku, aby aj zvonením sme vyjadrili postoj k tomuto hanebnému činu.

Andrej Šandor

Otec občas spomínal, ako ich v noci v Šaštíne obsadili, pod hrozbou samopalov si mohli zobrať len to najnutnejšie, nasadili ich do autobusov alebo nákladných áut a viezli a viezli stále na východ. Už sa pomaly lúčili so Slovenskom v domnení, že idú na Sibír, keď v Poprade zatočili na sever a to znamenalo sústredovací teda koncentračný tábor Podolínec, čo im pripravila naša ľudovodemokratická vlasť. Bola to ojedinelá noc za tisíc rokov kresťanstva na Slovensku a v Čechách. Ako napísal Ján Chryzostom kardinál Korec: Noc, v ktorej naši vlastní ľudia vykonali to, čo neprišlo na myseľ ani Tatárom, ani tureckému panstvu.

Niektorým sa podarilo odtiaľ ujsť do zahraničia a pri likvidovaní postelí, aby sa čím neskôr zistilo, že chýbajú, perina a vankúš saleziána Andreja Šandora sa dostali do rodiny môjho dedka, ktorému ich narýchlo zabalil otec, ktorého dedko tam prišiel pozrieť. Keďže posteľného prádla vtedy bolo veľmi málo, vankúš s vyšitým monogramom AŠ počkal 10 rokov aj na mňa a spával som na ňom ďalších minimálne 10 rokov. Bol to pre mňa zvláštny pocit, keď sa z Vatikánskeho rozhlasu, ktorý sme doma tajne počúvali, ozýval hlas básnika Gorazda Zvonického, alebo medzi pašovanou literatúrou boli jeho básnické zbierky, saleziána, vlastným menom Andrej Šandor.

Daniel Bédi, SF

Kreslo pre hosta

„On si ma stále hľadal a čakal, kedy si nájdem na neho čas.“

Sviatosť kňazstva je najväčším darom pre ľudstvo, lebo iba kňaz môže sprítomnovať Kristovu obeť na kríži. Kňaz je človek, ktorý dostal od Boha všetku jeho moc. „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu“ (Mk 16,15). Prostredníctvom kňaza sme boli prijatí do spoločenstva Cirkvi. Kňaz je ten, ktorý kriesi naše duše k životu keď upadneme do hriechu, živí ich, aby sme mali silu na pozemské putovanie, vysluhuje všetky sviatosti. Kňaz je láskou Ježišovho Srdca (sv. J. Mária Vianney).

V našej mladej podlavickej farnosti bývajú, okrem nášho pána farára, aj dvaja nemocniční kapláni. Na sklonku roka kňazov som položila niekoľko otázok jednému z nich –

otcovi **Jurajovi Adamkovičovi**.

Buďte si vedomí veľkého daru, ktorým sú kňazi pre Cirkev a pre svet. Prostredníctvom ich úradu Pán pokračuje v spásu ľudí, sprítomňuje sa a posväcuje. (Benedikt XVI. dňa 05.05.2010)

1. Odkiaľ pochádzate?

Narodil som sa v Topoľčanoch, kde som bol na 12. deň pokrstený. Do mojich 9 rokov sme bývali v neďalekých Nemčiciach. Tu som sa pripravoval ešte „pod červenou hviezdou“ 8-ročný na náboženstve na 1. sväté prijímanie a v tom istom roku aj na prijatie sviatosti birmovania spolu so starším bratom Jomom.

2. Aké ste mali detstvo a koľko máte súrodencov?

Mal som pekné, radostné a pokojné detstvo. Rodičia nás mali a stále majú radi. Žili sme jednoducho, skromne. Prišiel som do rodiny k dvom súrodencom: k najstaršej sestre Márii - Maruške

a spomínanému Jozefovi a rok po mne sa nám narodil mladší Augustín.

3. Ako ste prežívali mladosť a kde ste študovali?

Po presťahovaní do Bratislavy som dokončil základnú školu a pokračoval v štúdiu na gymnáziu, keďže mi to celkom šlo a nijaký konkrétny odbor ma nezaujal. Ani po maturite som nebol múdrejší, ale záujem o zvieratá a zvlášť koníky ma nasmeroval do Nitry na zootechniku, kde som s Božou pomocou dokončil v 1985.

4. Kedy sa u Vás zrodila myšlienka stať sa kňazom?

Už počas štúdií môj náboženský život značne upadal. Boh mi bol ľahostajný, odmietal som sa modliť, chodiť do kostola a ku sviatostiam, lebo som nemal živú veru a Boh pre mňa neznamenal viac ako spomenuté povinnosti. Čo bola veľká škoda, no On si ma stále hľadal a čakal, kedy si nájdem pre Neho čas. Raz ma veriaca spolužiačka pozývala na mládežnícke stretko a povedal som, že možno niekedy inokedy. O pár rokov sme sa naozaj stretli, ale už v Bratislave v kňazskom seminári ona ako rehoľná sestra a ja bohoslovec - vtedy mi to ona pripomenula. Dobré sme sa pobavili a chválili Pána. Tomu predchádzalo stretnutie sa so skutočným Ježišom počas základnej vojenskej služby pri Chebe, kedy sa mi dal spoznať v úplne inom pre mňa neznámom svetle. Dotkol sa ma v mojom srdci na najcitlivejšom mieste a vtedy som veľmi zatúžil poznávať Ho ďalej a spriatelieť sa s Ním. Bolo to nádherné! Volanie ku kňazstvu som začul

v 1991, keď som už robil po vojenskej. Po 3 rokoch som odišiel do rehole sv. Kamila – rehole slúžiacich chorým do Kremnice a prestúpil do seminára v Badíne.

5. Kde ste doteraz pôsobili?

V 1997 sme boli s 20 spolužiakmi vysvätení v Martine otcom biskupom Rudolfom Balážom a pokračoval som v službe vo farnosti v Kremnici.

6. Kde teraz pôsobíte?

V 2002 ma zavolať predošlý nemocničný kaplán Juraj Jendrejovský, pôsobiaci v súčasnosti v martinskom špitáli, či by som mu nepomohol. A odvtedy som tu, teda v Roosewelterovej nemocnici ako duchovná správa. Rok nato prišiel spolu-brat Pavel Pakoš, ktorého už poznáte a vídavate aj v tunajšom kostole.

7. Napĺňa Vás táto služba medzi chorými a trpiacimi?

Je to veľmi pekná, zaujímavá a obohacujúca služba, pri ktorej sa stretávam s mnohými ľuďmi. Myslím, že práve tu najviac napĺňa Boh dávnu túžbu, ktorú do mňa vložil už na začiatku môjho povolania, keď som Ho sprostredkované spoznal – zažil cez cudzieho vojaka z inej jednotky, ktorý sa o mňa zaujímal, keď som trochu trpel a bol zranený aj na tele aj vo vnútri. Zaujímal sa o mňa a mal pre mňa čas. A keď mi porozprával, ako obohatil jeho život Ježiš, keď Mu otvoril svoje srdce a prijal Ho za svojho Pána a Spasiteľa, to bol najväčší objav v mojom živote.

V nemocnici sa skôr človek spomaľuje a premýšľa nad životom, nad sebou, nad svojimi hodnotami a istotami a ľahšie to všetko vidí v pravde. Tu je veľká príležitosť objaviť a odkryť dôležité vzácnosti. A byť pri tom je pre mňa milosť.

8. Čo Vás najviac teší vo vzťahu kňaz – laik?

Veľmi si u ľudí vážim otvorenosť, túžbu a ochotu pýtať sa, hľadať a „...kto hľadá – nájde“, ako hovorí a sľubuje náš Pán.

9. A čo Vás najviac trápí či zarmucuje?

Bezmocnosť, bezvýchodiskovosť v situácii a ľahostajnosť ľudí voči sebe, druhým aj voči Bohu.

10. Ako trávite voľný čas?

Rád si pozriem alebo popočúvam niečo hodnotné, chodím hrať hokej, občas potrápim gitaru a stretneme sa s priateľmi.

11. Ako sa Vám býva v Podlaviciach?

Veľmi dobre, i keď je to o kúsok ďalej ako z nemocničnej ubytovne, kde sme predtým bývali.

Stretol som sa a stretávam s prijatím a so záujmom od Vás milých - domácich. Tým, že mám v špitáli aj mimo blízkych ľudí, nie som tak často medzi vami, ale aspoň občas – čo ma vždy poteší a touto cestou ďakujem všetkým.

12. Ste šťastný vo svojom povolaní a napĺňa Vás kňazský život?

Ďakujem Bohu, že si ma našiel a vybral. Ešte som to neľutoval a dúfam, že ani nikdy nebudem, lebo On je nekonečne dobrý, láskavý, pozorný, vnímavý, chápajúci, vždy nablízku. On je otec, matka, brat, úžasný spoločník, priateľ. Lepšieho nik nevymyslí! Aleluja! Ďakujem.

Dar sviatosti kňazstva Ježiš vkladá do sŕdc ľudí, ktorých si povolal. Preto je dôležité, aby sa veriaci každodenne modlili za kňazov, za ich vytrvalosť v povolaní a svätosť ich života.

Ďakujem Vám otec Juraj za rozhovor a v mene všetkých farníkov Vám prajem a vyprosujem veľa Božích milostí, aby ste boli dobrým a svätým kňazom podľa Srdca Ježišovho.

Helena Žebyová

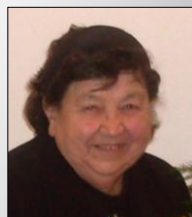
Spomienka na vzácnu matku p. Serafku Bédiovú

Odišla na večnosť a zostáva medzi nami.

Už pri prvom stretnutí v našej farnosti ma zaujala príjemná staršia pani. Iskra z jej očí a úsmev priťahoval pozornosť. Kedykoľvek navštívila mama pána farára Bédiho našu farnosť, všetci sme sa potešili. Stala sa súčasťou našej farskej rodiny. Napriek svojej chorobe nikdy nestrácala nadhľad a zmysel pre humor. Rada sa rozprávala o živote, zamestnaní a rodine. Voľné chvíle si vyplňala háčkovaním, štrikovaním a vyšívaním. Bola plná elánu, ktorý rozdávala aj mladším. Jej mladý duch a úsmev nám budú chýbať. Teraz sa teší zo života v nebi, kde jej život vždy smeroval. Zomrela 21. apríla 2010 v Rooseweltovej nemocnici po náhlom zhoršení zdravotného stavu. 29. apríla bola pochovaná vo svojom rodisku vo Veľkom Záluží pri Nitre. Pochoval ju pán biskup Rudolf Baláž za účasti množstva kňazov, zástupcov Spoločenstva Fatima, rodiny pani Bédiovej. Na poslednej ceste ju boli odprevadiť a prejaviť jej poslednú poctu aj farníci z Veľkého Zálužia, z Uľanky i z Podlavic. Mária Gréčová st.

**Prosíme o modlitby
za zomrelú**

**Serafínu Bédiovú,
rod. Tkáčovú**

*** 1.4.1934 vo Veľ. Záluží
+ 21.4.2010 v B.Bystrici**

***Milosrdný Bože, svojej
služobnici Serafíne si tu na
zemi zveril svätú službu
matky, prosíme Ťa, udeľ jej
večnú radosť a slávu
v nebeskom kráľovstve.
Skrze Krista, nášho Pána.
Amen.***

***Označiť veraje vlastných rán
Jeho krvou,
slobodný
od hriechu a smrti
vstúpiť do Lásky,
zapaľovať
veľkonočné svetlo
vo všetkých zhasnutých
očiach...***

Naše farské púte

Naša viera nás pobáda navštíviť rôzne pútnické miesta, aby sme aj takto mohli upevniť našu vieru. Púť je pozvaním na miesta, kde sa na chvíľu zastavíme, aby sme mohli nazrieť do svojho vnútra a nazbierať sily pre každodenný život. Tu možno pookriať na duši i na tele. Preto sme aj my nedávno navštívili napr. Staré Hory, kde sa konajú púte k úcte našej Nebeskej Matky. Boli sme tam z vďačnosti za našu farnosť a kostol, ktorý bol konsekrovaný – posvätený pred tromi rokmi. Dojmy z tejto púte rodín nám priblížia mladé maminy Macka Šubová, Janka Žabková a rodina Kapustovcov.

V prvý májový týždeň sme zase navštívili pútnické a historické miesta v Poľsku. Táto púť bola duchovnou obnovou nášho spoločenstva. Náš pán farár Daniel Bédi nás duchovne viedol počas troch dní a Štefánia Gazdová, majiteľka cestovnej kancelárie CK TAR TUR, nás fundovane oboznámila s každým navštíveným miestom. Viac sa o tejto púti dozviete z príspevkov našich farníčov Božky Hóferovej a Anky Maternyovej.

Mária Gréčová

Púť rodín na Staré Hory

Bolo krásne slnečné ráno 24. apríla a naše detičky sa už nemohli dočkať cesty, ktorá nás čakala.

Stretli sme sa pri predajni mäsa v Podlaviciach, kde nás už čakal autobus.

Ten sa na naše milé prevkapanie čoskoro zaplnil do posledného sedadla. Na začiatku nás privítal náš milý pán farár Daniel dobrou náladou, vtipmi, poznámkami z histórie a potom peknou modlitbou. Po príchode na Staré Hory sme mali v miestnom kostole svätú omšu, ktorú slúžil náš pán farár. Celý vymrznutí po svätej omši sme sa vydali na cestu k našej drahej Panne Márii, kde sme sa pomodlili svätý ruženec. Nasledovalo krátke posedenie

s občerstvením a návrat k autobusu. Celé toto stretnutie spríjemňoval džavot našich deťúreniec, ktoré mali radosť z prostredia a z príjemnej atmosféry, ktorá nás obklopovala. Cestu naspäť sme si spríjemnili spevom a obdivovaním okolitej prírody.

Táto púť alebo cesta za našou drahou Matkou Máriou bola pre každého dobrým spôsobom, ako načerpať novú duchovnú energiu pre našu dušu.

Tešíme sa na ďalšie takéto príjemné stretnutie rodín.

Macka Šubová

Kedže som sa nezúčastnila tejto púte od samého začiatku, budem sa snažiť opísať aspoň čas, ktorý som spolu s mojimi blízkymi a s ostatnými rodinami zažila. Väčšina rodín začala púť ráno, odchodom autobusu z Podlavíc a pokračovali slávením sv. omše v Mariánskej Bazilike na Starých Horách. Moja rodina sa k pútnikom pridala až na Starých Horách, kde sme sa stretli na ceste k studničke. Vlastne my sme boli na ceste od studničky, lebo som bola presvedčená, že svätá omša bude vonku.

Spolu s mojimi dvoma dcérami, hľadajúc manžela a syna, stretla som vysmiatych a naplnených ľudí, kráčajúcich hore cestou. Veselo sa rozprávali a bolo vidieť, že majú radosť zo spoločnej púte. Verím, že tomuto stretnutiu predchádzala veľmi príjemná a veselá cesta autobusom – veď s deťmi je, ako inak, veselo a určite nádherná, hoci trochu studená svätá omša v Mariánskej Bazilike. Nemohli sme sa k nim pridať hneď, ale keď sme konečne našli aj ďalšiu časť našej rodiny, ponáhľali sme sa k ružencovým schodom, kde sa už rodičia modlili ruženec a deti využívali voľnosť. Po sv. ruženci sme všetci vyšli k soche Panny Márie a tam sme spoločne zakončili duchovnú časť púte modlitbou a požehnaním od pána farára. Potom nasledovali praktické informácie, napr. čas odchodu autobusu, ktorý sa pre dobrú náladu a úžasné spoločenstvo predĺžil o celú pol hodinu. Samozrejme, že nemeselo chýbať spoločné foto. Slniečko nám krásne svietilo, vtáčiky spievali, deti džavotali, behali a rodičia si vychutnávali spoločenstvo ľudí s rovnakým „osudom“. Komu by sa teda chcelo odísť? Ale keďže sa všetko raz musí skončiť, odišli sme naplnení a oddýchnutí do svojich domovov. Už dnes sa tešíme na ďalšiu - budúcoročnú púť rodín.

Janka Žabková

Jednu príjemnú aprílovú sobotu sa naša farnosť vybrala na púť na Staré Hory. Našťastie sme nešli pešo, ale autobusom. My, Kapustovci, sme ho skoro zmeškali, no aspoň sme si vyslúžili veľký aplauz celého autobusu, keď sme to nakoniec na poslednú chvíľu predsa len stihli ☺. Bola to naozaj rodinná púť, keďže sa na nej zúčastnili všetky vekové kategórie, od maličkých detí až po tých podstatne skôr narodených. Bolo však veľmi príjemné, ako sme si všetci rozumeli a dokázali sa zladiť aj čo sa týka programu, aj spoločného fungovania. Kvôli neistému počasiu sme mali svätú omšu v kostole a nie na Studničke, hoci v kostole bolo nakoniec o pekných pár stupňov menej ako von. Vymrznutí sme sa po svätej omši už pred kostolom trochu posilnili, zohriali i pofotili a pokračovali sme v púti smerom na Studničku. Tam sme sa na ružencových schodoch pomodlili ruženec, poniektorí len v rámci možností, aké im dopriali deťúrence. Tie síce chvíľu dávali pozor, no postupne sa roztratili medzi blízkymi stromami, kde si trochu pobehali, pohrali sa a našli tiež pár zaujímavých vecí ☺. Na Studničke sa duchovný program skončil spoločnými modlitbami a potom mohol každý stráviť zvyšný čas podľa ľubovôle. Deti sa vrhli na vodné zábavky pri dolnom prameni, my ostatní sme vytiahli obsahy svojich batôžkov, navzájom sa poponúkali, porozprávali, nabrali si vodu a nakoniec, po naplnení času, sme sa pomaličky vydali naspäť k autobusu. Po návrate a krátkom oddychu doma pokračoval spoločný program brigádou pri našom kostole spojenou s opekačkou.

Na tejto púti sa nám najviac páčila rodinná atmosféra. To, že si tam svoj životný priestor našli naozaj všetci bez toho, aby sa rušili. Skôr naopak, príjemne sa dopĺňali a tešili sa z toho, že sú spolu. Sme radi, že vďaka tejto sobote naša rodina, ale aj ostatné, hlavne mladé rodinky vrástli o čosi hlbšie do nášho farského spoločenstva. Že v ňom poznáme zase o čosi viac ľudí, a tých, ktorých sme už poznali, poznáme lepšie. Vďaka za túto akciu i za všetkých zúčastnených. Veľmi radi prídeme aj na ďalšie podobné.

Kapustovci

Správne odpovede: sto, lama, mača; doplňovačka: Ján, Ježiš, Herodes, Barnabáš, Peter, Tomáš, Daniel; hádanka: 1. Truhla, 2. Tma, tabuľky: baran, bítara, taška, nožnice, kľúče, zošit, korytnačka; osemsmerovka: Boh je Láska.

Čenstochová

Po päť hodinovej ceste autobusom cez mierne upršané Slovensko a Poľsko naše prvé kroky viedli do mesta Čenstochová v okrese Powiat Częstochowa. Je to 12. najväčšie mesto v Poľsku. Čenstochová je často označovaná ako hlavné duchovné mesto Poľska, zaraďuje sa k najdôležitejším pútnickým miestam Európy. Každoročne ho navštívi 4,5 milióna ľudí a my sme patrili k nim.

História mesta je tesne spojená s dejinami kláštora paulínov na pahorku Jasná Hora. Tu nechal knieža Wladislaw Opolczyk v roku 1382 vybudovať kláštor. Dva roky neskôr venoval kláštoru podľa byzantskej tradície zázračný obraz Matky Božej s dieťaťom, ktorý sa ihneď stal predmetom úcty veriacich.

Po ubytovaní v Pútnickom dome Jána Pavla II., ktorý sa nachádza v blízkosti areálu baziliky, sme sa vydali širokou cestou až k hlavnej bráne opevneného kláštora Jasná Hora, kde sa nachádza ikona Panny Márie. Tu sa každoročne 15. augusta koná púť, na ktorú sa vydávajú pútnici z celého sveta, v počte presahujúcom 900 000 pútnikov. Naša skupinka bola o niečo menšia, ale stretnutie s Čiernou Madonou z Čenstochovej, ktorá je známa aj ako Naša pani z Čenstochovej, nás naplnilo veľkou milosťou, ktorú sme prežívali v srdciach počas svätej omše, ktorú priamo v bazilike celebroidal náš dôstojný otec Daniel.

Po svätej omši sme mali možnosť prezrieť si samotný kláštorňý komplex, s výkladom našej sprievodkyne pani Gazdovej. Samotný kláštorňý komplex je najväčší, najprestížnejší a najnavštevovanejší z čenstochovských pamiatok. Obraz Panny Márie, s úctou uchovávaný v tunajšom paulínskom kláštore, je opradený množstvom legend a uctievaný veriacimi pre zázraky a dobrodenie. Jasná Hora je najposvätejším miestom celého Poľska. Jasnohorská Panna Mária bola a doposiaľ je symbolom nezávislosti Poľska. Takým symbolom, ktorý uznávajú aj tí, ktorým je katolícka cirkev úplne cudzia.

Hlavná bazilika zasvätená Nanebovzatíu Panny Márie a Nájdeniu sv. Križa sa honosí vysokou štíhlou vežou, odkiaľ je nádherný výhľad. Samozrejme, centrom úcty je kaplnka Matky Božej, kde sa nachádza posvätný obraz. Ten je ukrytý za strieborným štítom a len v určený čas od-

haľovaný.

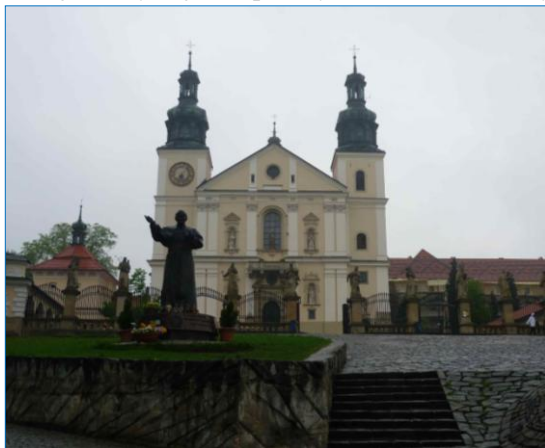
Kláštor v roku 1655, v dobe švédskej poroby, odmietol povoliť vstup švédskym vojskám a ubránil sa následnému obliehaniu. Hrdinská obrana kláštora pred útokom na poľskú národnú svätyňu, ktorý Poliaci vnímali ako mimoriadne podlý, vyburcovala obyvateľov k povstaniu, ktoré urýchlilo koniec švédskej nadvlády nad Poľskom.

Čierna Madona bola obľúbeným symbolom zosnulého pápeža Jána Pavla II, ktorý navštívil Čenstochovú šesťkrát. Dňa 15. augusta 1991 tu slúžil slávnostnú svätú omšu, na ktorej sa zhromaždilo 1,5 milióna hlavne mladých, keďže sa tu konalo Svetové stretnutie mládeže (ako to v kázni spomenul otec Daniel, ktorý sa ho zúčastnil). Pápež vtedy dostal od mesta kľúč od jeho brán i titul čestného obyvateľa.

Večerným pohľadom na kláštorný komplex v žiari reflektorov, sa končí náš prvý pútnický deň u našich poľských susedov. S pokojom v srdci a s úsmevom na tvári si všetci odnášajú kúsok tohto miesta pokoja do svojich domov.

V sobotu poobede sme si vychutnali naozaj príjemnú scenériu Zebrzydowskej kalvárie, ktorá bola ďalšou zástavkou našej púte hneď po návšteve Wadovic. Po ubytovaní sme absolvovali prehliadku baziliky a celého areálu.

Zebrzydowska kalvária sa nachádza na úpätí hory Žar. Je to jedno z najkrajších a najneobvyklejších poľských miest. Je to výnimočný sakrálny súbor, ktorý sa skladá z ústrednej baziliky a 52 objektov, dostal názov Poľský Jeruzalem.

Počiatky tohto miesta siahajú do r. 1600, keď krakovský vojvoda Mikuláš Zebrzydowski dal postaviť na hore Žar kostolík Ukrižovania Ježiša Krista. Podľa vzoru jeruzalemskej kalvárie sa rozhodol založiť aj iné kaplnky. Následne dal postaviť aj kláštor podľa návrhu talianskeho jezuitu J. M. Bernardoniho a flámskeho architekta P. Bandartha. Na hlavnom oltári chrámu stojí strieborná

socha Božej Matky Anjelskej, ktorá bola privezená z Loreta a posvätená pápežom Sixtom V.

V rokoch 1654-1656 bol kláštor rozšírený a v rokoch 1658-1667 postavili barokovú kaplnku pre obraz Božej Matky Kalvárskej. Tento zázračný obraz, ktorý už v dávnych časoch ronil krvavé slzy, dodnes priťahuje pútnikov z celej Európy. Obraz pochádza zo 17. stor. a kostolu ho v r. 1641 venoval St. Pasckowski. Obraz sa pôvodne nachádzal v jeho dome, kde ronil krvavé slzy. Miestny biskup ho preto dal preniesť do kostola a zatvoriť v sakristii v zapečatenej skrini. Ľudia však aj naďalej prichádzali, aby si uctili Madonu. Keď sa na jej príhovor udialo viacero zá-

zračných uzdravení, povolil biskup po deviatich rokoch, aby bol obraz v r. 1658 umiestnený v bočnej kaplnke, kde ho možno vidieť dodnes. Obraz mal pôvodný názov Plačúca Madona, neskôr Zázračná, až nakoniec sa ustálilo pomenovanie Božia Matka Kalvárska.

Vo večerných hodinách sme sa zúčastnili modlitby svätého ruženca, za účasti tamojšieho duchovného a po jeho vyzvaní sme spievali na oslavu Božej Matky Kalvárskej mariánske piesne v slovenčine. Po skončení ružencovej pobožnosti sme boli prítomní na uzatváraní obrazu za zvukov fanfár, ktorý sa opäť otvára skoro ráno pred prvou svätou liturgiou.

Vedľa kostola a kláštora v r. 1617 vznikli „Cesty Pána Ježiša“, s netradičnou krížovou cestou, ktorá má 28 objektov. Celý projekt využil členitý terén, a tak v dĺžke takmer 7 km vznikla najstaršia krížová cesta v Poľsku, ktorá sa podobá Svätej ceste v Jeruzaleme. Pár odvážlivcov sa odhodlalo zvládnuť blatistý terén vo večerných hodinách a vydalo sa smerom k vrcholu hory krížovej cesty na vrchol hory Žar a mali možnosť pozrieť si kostolík Ukrižovania Ježiša Krista z blízka i keď po tme.

Nevšedný zážitok z uzatvárania obrazu a zvuky fanfár ukončili náš druhý pútnický deň. Človek sa tu mal príležitosť hlboko zamyslieť nad vlastným životom a nad mnohým, čo v ňom možno zmeniť a získať vnútorný pokoj a pokoru.

Božena Höferová

Naša púť do Poľska

Náplňou druhého dňa boli rodné mesto Jána Pavla II. Wadowice a ďalšie významné pútnické miesto Zebrzydowska kalvária. Navštívili sme práve tie miesta, kde možno pookriať v prítomnosti Matky Božej, načerpať nových síl a pripomenúť si život a pôsobenie Jána Pavla II.

Svätý Otec Ján Pavol II. – 264. nástupca sv. Petra, hlava 1,2 miliardy katolíkov na celom svete, pápež rekordér, putujúci pontifik, biskup Ríma, najvyšší kňaz, nositeľ moci kľúčov, ohlasovateľ evanjelia, modliaci sa mystik, ohnivý kazateľ, kajúcnik, prosiaci o odpustenie, ikona utrpenia, utešiteľ trpiacich, hlásateľ pokoja, milý spoločník, zázrak v historickom čase, Ján Pavol II., „Veľký“. Pred viac ako 150 rokmi sa v jednej knihe poézie objavilo proroctvo, ktoré predpovedalo slovan-ského pápeža: „Uprostred veľkých búrok Boh rozkolíše veľký zvon. To slovan-skému pápežovi už pripravujú trón. Ten nezuteká pred šablami ako hociktorý Talian. Ten s božskou odvahou proti šabliam sa stavia. Prorokom bol Poliak Július Slowacki, básnik a vizionár, ktorý žil mimo svojej vlasti a zomrel ako 40-ročný, v roku 1849.

Svätý Otec Ján Pavil II. sa narodil 18. mája 1920 vo Wadoviciach neďaleko Krakova, rodičom Jozefovi a Emílii. Jeho rodisko je vzdialené iba 100 kilometrov od najväčšej národnej svätyne Poliakov - Čenstochovej, zasvätenej Kráľovnej Poľska, Panne Márii. Ako trinásťročný založil Karol s pomocou svojho profesora Mariánsku družinu. Písal a prednášal básne, spieval. Vynikal vo všetkom - v učení, vo futbale, v lyžovaní. Po maturite študoval Karol na Filozofickej fakulte Jagellonskej univerzity v Krakove. V roku 1958 pápež Pius XII. menuje Karola Wojtyłu za krakovského pomocného biskupa. V júni 1967 ho pápež Pavol VI. vymenoval za kardinála. Má 47 rokov a je najmladším kardinálom Cirkvi. 16. októbra 1978 je Karol Wojtyła zvolený za pápeža. Dáva si meno Ján Pavol II. Do svojho erbu si dal veľké M (Mária). Jeho heslom je „*Totus tuus*“ - „*Celý tvoj*“. Kardinál Wyszynski vtedy povedal novozvolenému pápežovi: „*Ty musíš priviesť Cirkev do tretieho tisícročia.*“

Naše stretnutie s Wadowicami je vhodné začať práve na tomto mieste. V dome na Kostolnej ulici 18. mája 1920 prišiel na svet budúci pápež. Najväčšími turistickými atrakciami sú jeho rodný dom a bazilika, v ktorej bol pokrsťený. Ako hovorieval: „Tam to všetko začalo!“ Tam sa často chodil modliť. Rodina Wojtyłovcov v rokoch 1919–1938 obývala dve miestnosti s kuchyňou na poschodí budovy. Po voľbe Karola Wojtyły za pápeža sa zrodila myšlienka vytvoriť stálu expozíciu, predstavujúcu cestu života Karola Wojtyły z Wadowíc na Petrov stolec. Hneď vedľa rodného domu sa nachádza Bazilika Minor, zasvätená Najsvätejšej Panne Márii. Tento kostol bol úzko spätý s detstvom a mladosťou Karola. V nej prijal 20. júna 1920 krst a v apríli 1929 pristúpil k prvému svätému prijímaniu. Veľa rokov počas svätých omší pomáhal ako miništrant. V ľavej lodi baziliky vidieť krstiteľnicu, v ktorej krstili budúceho pápeža.

Niekoľko kilometrov ďalej na východ sa nachádza ďalšie významné pútnické miesto Zebrzydowska kalvária, kam ešte malý Karol chodil na púte so svojim otcom. Kalvária a príľahlý kláštor sa okrem svojej starobylosti vyznačujú tichosťou a pekným prostredím, kde možno stráviť chvíle v potrebnej modlitbe a získať mnohé milosti.

Tu, po Čenstochovej, môžeme stretnúť najviac pútnikov v Poľsku. Nájdeme tu Olivovú Horu i rieku Cedron. Je tu Sanktuárium Panny Márie a pútnické cestičky postavené podľa vzoru poslednej cesty Ježiša Krista. Prehliadka začína od kláštora bratov bernardínov a Baziliky Matky Božej Anjelskej. Stojac pred bazilikou, vidíme postavy umiestnené na hradbách – to sú postavy sv. františkánov. Kláštor spolu so Sanktuáriom Márie sú vybudované v neskorom baroku. Najslávnejším

miestom vo vnútri Baziliky je kaplnka so zázračným obrazom Matky Božej Kalvárskej. Zaujímavým je aj obojstranný oltár.

Veľkej popularite pútnikov a turistov sa tešia kalvárske cestičky, ktorých stavba bola financovaná Mikolajom Zebrydowským. Našiel podobenstvo medzi svätou zemou a horou, na ktorej stál kostolík Ukrižovania. Na dĺžke 6,5 km sa nachádza 41 sakrálnych objektov. Tu sa môže každý v majestátnom tichu a v modlitbe priblížiť Matke Božej.

Náplňou tretieho dňa bola návšteva Krakova a možnosť obnoviť sa v dôvere vo svetle Božieho milosrdenstva. V Lagiewnikoch, jednej z krakovských štvrtí, sa nachádza svätyňa Božieho milosrdenstva. Spravujú ju sestry z kongregácie Matky Božieho milosrdenstva.

Môžeme tu navštíviť známy obraz Pána Ježiša a 5 kaplniek rôznych národností, ale aj uctiť si ostatky svätej sestry Faustíny. My sme Eucharistiu slávili pochopiteľne v Slovenskej kaplnke. Podľa slov Jána Pavla II., práve ona je nám zdrojom Božieho milosrdenstva.

Počas celej našej púte sme stretávali množstvo pútnikov, na každom kroku bolo vidieť vieru Poľakov v Božie milosrdenstvo i úctu k Panne Márii.

Aj cestou na hlavnú a najvyhľadávanejšiu atrakciu Krakova, kráľovský hrad Wawel, sme zažili milé stretnutie s procesiou. Na prehliadku hradu Wawel a katedrály či galérie si treba rezervovať dosť času. Kráľovský zámok bol od 11. do začiatku 17. storočia sídlom poľských kráľov. V súčasnosti slúži ako múzeum. V ďalších častiach zámku, sa môžete pozrieť do kráľovského apartmánu, obdivovať korunovačné klenoty či zbrojnicu.

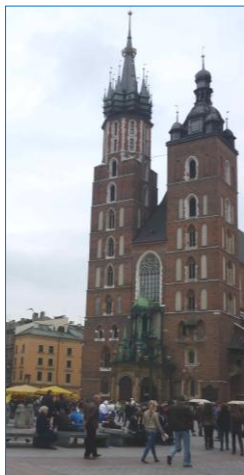

Wawelská katedrála je korunovačným a pohrebným miestom mnohých poľských monarchov. Kráľ Boleslav ju dal postaviť na začiatku 11. storočia po tom, ako sa Krakov stal biskupstvom. Pozostatky svätého Stanislava, ktorý je patrónom Krakova i celého Poľska, ležia práve v tomto chráme. Kráľovská kaplnka kráľa Žigmunda stojí priamo pred katedrálou. Ak vyjdete niekoľko schodov až do jej veže,

uvidíte nielen takmer 10-tonový Žigmundov zvon, ale očarí vás i výhľad na mesto.

Azda najväčšou historickou atrakciou hlavného námestia je gotický kostol z červených tehál – bazilika Panny Márie s legendárnym dreveným oltárom od norimberského rezbára Víta Stossa. Zaujímavá je bazilika ako i blízky františkánsky kostol, kam zvykol chodiť pri svojich návštevách pápež Ján Pavol II. Na jednej z lavíc je tabuľka s vyznačením miesta, kde sedával. Sýtomodrý strop

s namaľovanými hviezdami má symbolizovať blízkosť nebies v chráme. Gotická bazilika Panny Márie z červených tehál má dve nerovnako vysoké a odlišné veže. Legenda hovorí, že veže kostola stavali dvaja majstri. Kráľ vyzval staviteľov, aby súťažili, ktorý z nich postaví za daný čas vyššiu vežu. Víťaz mal byť odmenený tým, že jeho vežu bude zdobiť kráľovská koruna. Pre zabezpečenie víťazstva a prvenstva staviteľ jednej z veží zavraždil svojho súpera. Naozaj, jedna veža baziliky je vyššia ako druhá a je ovenčená korunou. Aby kráľ vyrovnal nespravodlivosť, dal umiestniť na nižšiu vežu päť zvonov. Vyššia veža baziliky slúžila v stredoveku ako

pozorovateľňa na hlásenie blížiacej sa pohromy. V 13. storočí, takom bohatom na tatárske nájazdy v Európe, raz za tatárskeho vpádu, mestský strážca trúbením ohlasoval blížiace sa vojsko. Uprostred trúbenia mu nepriateľský šíp prerezal hrdlo a poctivý strážca namiesto zahynul. Na pamiatku tejto udalosti sa dodnes každú hodinu rozlieha z veže baziliky ovenčenej korunou zvuk trúbky. Uprostred trúbenia na pamiatku onej udalosti v 13. storočí trubač svoj trubačský výkon preruší. Tiež na hlavnom námestí, azda trochu v tieni pozornosti, stojí malý kamenný kostol sv. Vojtecha z 11. storočia, ktorý je najstarší v Krakove. Krakov je preslávený i tým, že v ňom sídli druhá najstaršia univerzita v strednej Európe. Krakovská univerzita sa hrdí prívlastkom „Jagelovská“. To preto, že na samom začiatku existencie mala univerzita len právnickú fakultu. K podstatnému obratu v existencii tejto inštitúcie prispel kráľ Wladislaw Jagiellov-

sky a kráľovná Hedviga. Zaslúžil v roku 1397 o znovuzaloženie univerzity so všetkými štyrmi fakultami. Pápež Bonifác súhlasil s otvorením fakulty slobodných umení, právnickej, lekárskej a teologickej fakulty. Vo veľkej úcte majú Poliaci najmä kráľovnú Hedvigu, ktorá univerzite a jej chodu venovala všetok osobný majetok ba i kráľovské šperky. Podľa legendy, keď zomrela ako 22-ročná, nevlastnila žiadne cennosti, ktorými by ju bolo možné ozdobiť do hrobu. Súčasná Jagelovská univerzita s 15 fakultami poskytuje možnosť nazrieť do svojej minulosti prostredníctvom siedmich múzeí.

Aj pre nás je dôležité mať vlastnú skúsenosť s Kristom - nevymeniť čas, ktorý patrí iba jemu. Bolo toho naozaj veľa, nad čím sa hodno zamyslieť. Snáď sme nám ponúknutý čas strávili dobre, pretože už naozaj išlo o završenie našej cesty. Alebo iba začiatok? Púť by mala slúžiť k nášmu posilneniu vo viere, aby sme s ešte väčšou istotou, súkromne, ale aj ako spoločenstvo a farnosť spoločne vyznávali - „Ježišu, dúfam v teba“. Preto sa učme pravdivo milovať, aby sme svietili pred ľuďmi ako mesto postavené na návrší, aby videli naše dobré skutky a oslavovali nášho Otca, ktorý je na nebesiach.

(krátene, 2. časť článku uverejníme na budúce)

Anna Maternýová

Prvé sväté prijímanie

Určite si všetci ešte veľmi dobre pamätáte, čo veľkolepé sa udialo 16. mája tohto roku. Hneď ráno okolo pol desiatej sa zhromaždil „veľký zástup“ desiatich odhodlaných a krásne vyobliekaných chlapcov a dievčat s ich rodičmi pred kostolom Sv. Ducha v Podlaviciach. Dôvod nebol hocijaký. Prišli, aby prijali do svojich srdc toho najvzácnejšieho hosťa – *priateľa Ježiša*.

Samozrejme predtým, ako mohli predstúpiť a otvoriť dvere na svojom srdiečku Pánu Ježišovi, bolo dôležité sa poriadne pripraviť. Na tejto ceste ich viedol predovšetkým náš obetavý pán farár Daniel Bédi, pani katechétka Gitka Kováčová a neodmysliteľnou súčasťou prípravy sa stali aj obľúbené detské stretká, ktoré som mala na starosti ja. Snažila som sa pripraviť stretká tak, aby boli čo najzaujímavejšie a najpútavejšie, aby sa deti niečo naučili, a zároveň aj viac spoznali a zabavili. Mňa osobne veľmi naplňali tieto stretnutia a rada som sa takýmto spôsobom zúčastnila na príprave malých kamarátov na prvé sväté prijímanie.

diečku Pánu Ježišovi, bolo dôležité sa poriadne pripraviť. Na tejto ceste ich viedol predovšetkým náš obetavý pán farár Daniel Bédi, pani katechétka Gitka Kováčová a neodmysliteľnou súčasťou prípravy sa stali aj obľúbené detské stretká, ktoré som mala na starosti ja. Snažila som sa pripraviť stretká tak, aby boli čo najzaujímavejšie a najpútavejšie, aby sa deti niečo naučili, a zároveň aj viac spoznali a zabavili. Mňa osobne veľmi naplňali tieto stretnutia a rada som sa takýmto spôsobom zúčastnila na príprave malých kamarátov na prvé sväté prijímanie.

kýmto spôsobom zúčastnila na príprave malých kamarátov na prvé sväté prijímanie.

Zdá sa, že času nikdy nie je dosť. Keď sa už závratnou rýchlosťou blížil ten veľký deň, bolo potrebné ešte pristúpiť k svätej spovedi, pretože Pán Ježiš vstupuje len do takých srdc, ktoré sú očistené od všetkých hriechov, ktoré sme vykonal. Všetky deťúrence pristúpili k tejto sviatosti, vyznali a oľutovali svoje hriechy, a tak sa dostali bližšie k Ježišovi.

A ako prebehla samotná slávnosť? Keďže detí bolo 10, mala som trochu obavy, ako to celé dopadne, pretože takýto veľký počet sme už dávno nemali. Avšak musím všetky deti pochváliť, menovite: Janka Bartoša, Denisku Demianovú, Mišku Vallovú, Veroniku Kobelovú, Grétku Matysovú, Katku Kolekovú, Vojtíka Hőhna, Vladku Záslovú, Aničku Bartošovú a Marka Zaslava, pretože nakoniec sa všetko pekne naučili a nacvičili. Zvládli to na jednotku!

Myslím, že slávnosť prvého svätého prijímania bola veľkým požehnaním nielen pre deti, ale aj pre všetkých zúčastnených. Ja osobne som mala úprimnú radosť z toho, že všetky deti pochopili skutočnosť, že *Pán sa dokáže darovať a prísť do každého srdiečka, keď chceme a povieme ÁNO*.

Na záver by som rada vyslovila obrovskú vďaku nášmu pánu farárovi za to, že prišiel s novými nápadmi a myšlienkami, ktoré urobili túto slávnosť ešte krajšou. Taktiež chcem poďakovať rodičom týchto detí, ktorí sa rozhodli, že pripravia svoje deti na prvé sväté prijímanie, a tak ich privedú vo viere bližšie k Pánu Bohu. Dúfam, že deti nezaбудnú, čo získali a naučili sa a budú často pristupovať k tejto vzácnej sviatosti.

Pán ich bude vždy očakávať a bude nesmierne rád, keď prídu k nemu!

Lucia Klincová

Koncert "Friends of Music"

Dňa 2. mája 2010 sa v našom Kostole Svätého Ducha v Podlaviciach uskutočnil koncert s názvom „*Friends of Music: prvé zastavenie*“. Ide o šnúru koncertov členov skupiny „Pas de pitié!“ vo viacerých kostoloch Slovenska. Je organizovaná z príležitosti Roku kresťanskej kultúry a začínala sa práve u nás v Podlaviciach.

Skupina „Pas de pitié!“ vznikla v roku 2008 a špecializuje sa na interpretáciu francúzskej hudby. V rokoch 2008 a 2009 obsadila v Súťaži vo frankofónnej piesni 1. miesto vo svojej kategórii a tento rok taktiež postúpila do medzinárodného finále.

Krásny koncert nám priniesli jej štyria členovia v zložení: Matúš Kucbel - organ, Jozef Sivák - gitara, Šimon Mackov - klavír a Ján Sedlický - husle. Každý z nich je už od detstva spätý s hudbou a ako profesionálny hudobník zaznamenal množstvo úspechov. Je zaujímavé, že všetci pochádzajú z Katolíckeho gymnázia Štefana Moysesu v Banskej Bystrici. Žeby sa tam zhromažďovali banskobystričné talenty?

Na koncerte zazneli skladby od svetoznámych klasických interpretov ako A. Vivaldi, G. F. Händel, N. Paganini či skladba G. Cacciniho - Ave Maria. Ako bonus odzneli dve francúzske skladby o láske z repertoáru „Pas de pitié!“, z toho jedna zo známeho filmu Chrám Matky Božej v Paríži.

Tí, ktorí sa ho zúčastnili, určite neľutujú, že prišli, pretože mali možnosť prežiť jedinečný hudobný zážitok. A čo ostatní? Tí nech nezúfajú. Ako povedal Matúš Kuchel, v prípade dostatočného záujmu k nám chalani z „Pas de pitié!“ radi zavítajú znova. Tešíme sa na vás :)

Miroslava Haviarová

Koncert Via Bella

V nedeľu, 23. mája sa po detskej sv. omši uskutočnil v našom kostole krátky koncert ženskej skupiny „Via bella“. V preklade tento názov znamená „krásna cesta“. Zaujímavosťou je, že túto skupinu tvoria tri neprofesionálne speváčky, ktoré spája predovšetkým láska k hudbe. Odznelo niekoľko skladieb vrátane piesne „Hallelujah“, naspievanej aj Leonardom Cohenom. V posledných týždňoch sme mali viac ráz možnosť stráviť v našom kostolíku príjemné chvíle pri peknom speve a hudbe. Budeme veľmi radi, ak budeme môcť v našom kostole čer-

pať duchovnú silu aj prostredníctvom takýchto umeleckých zážitkov.

Miroslava Haviarová

Maturita 2010

Tento rok bol pre našu farnosť výnimočný veľkým počtom maturantov. Sedem mladých ľudí si úspešne otvorilo brány do dospelosti - Annamária a Bernadeta Ťažárové, Rado Greško, Mirka Haviarová, Anton Vik, Ján Gréč a Matej Snopko.

Maturitné skúšky sa konali v dvoch termínoch: od 17. do 21. mája a od 24. do 28. mája. Všetci sme maturovali z jedného povinného predmetu – slovenčiny a z troch povinne voliteľných predmetov. Z nich prevládali najmä anglický jazyk, biológia, chémia, náuka o spoločnosti či matematika. Každý si vybral podľa svojho zamerania v budúcnosti. Ani jeden predmet nebol pre nás problémom. S radosťou možno konštatovať, že v našej farnosti vyrastajú šikovní mladí ľudia, ktorí to so svojím vzdelaním myslia vážne.

Maturity boli pre nás prvou väčšou skúškou v našich životoch, no už teraz vieme, že na vysokých školách budeme mávať „maturity“ pravidelne. Niektorí sú už prijatí na vysoké školy, a teda si už užívajú štvormesačné prázdniny. Ostatní sa v tomto období ešte učia na prijímacie skúšky na univerzity a prázdniny majú v nedohľadne ☺. Pevne im držíme palce, aby z nich vyrástli skvelí umelci, lekári, učitelia, informatici či ekonómovia.

Úspešný maturant Anton Vik

Úspešní maturanti Anton Vik a Annamária Ťažárová pri odovzdávaní maturitného vysvedčenia s triednym profesorom Mgr. Ivanom Hal'ákom (Katolícke gymnázium Štefana Moyses)

Podlavický Hyde Park

Informácia o projekte Podlavický Hyde Park

Neinvestičný fond Podlavice RKC pôsobí pri našej farnosti Sv. Ducha od októbra 2004 s cieľom podporovať duchovné, exkurzno-poznávacie, kultúrno-výchovné a športové aktivity detí, mládeže i dospelých farnosti. Od prvých rokov činnosti fond prispieva aj darmi pre farnosť na budovanie oddychovej zóny voľného času. V r. 2009 fond napríklad podporil farskú púť do Ríma, víkendový poznávací pobyt mládeže v Habovke, vydanie troch čísel časopisu Duchovný pohľad a prispel na budovanie oddychovej zóny voľného času v areáli farnosti.

V apríli 2010 sme v snahe uchádzať sa o finančné prostriedky Nadácie Orange v rámci programu „Šanca pre váš región 2010“ podali do súťaže projekt s názvom „Podlavický Hyde Park“. Na príprave projektu sa podieľal predovšetkým pán farár d.p. Daniel Bédi, ktorý je aj správcom fondu, ďalej autor týchto riadkov ako momentálny predseda Správnej rady fondu a pani Andrea Štulajterová ako naša farníčka, ktorá nás na výzvu Nadácie Orange upozornila a vďaka svojim bohatým skúsenostiam s podobnými projektmi nám pri jeho koncipovaní výrazne pomohla, za čo jej chceme vysloviť touto cestou verejné poďakovanie. Projekt bol prediskutovaný aj s Ing. arch. Danielom Sticzayom, ktorý projektoval náš Kostol Sv. Ducha a mal by v nasledujúcom období viesť Stavebnú komisiu pri Farskej rade, ktorá bude usmerňovať ďalší priebeh úprav okolia kostola i celého farského areálu.

Ciele projektu Podlavický Hyde Park boli formulované nasledovne:

1. Vybudovaný prírodný mini-amfiteáter za kostolom ako priestor pre konanie hudobných a recitačných vystúpení, literárnych večerov, besied s umelcami či osobnosťami kultúrneho, duchovného a spoločenského života a tiež ako dôstojný priestor pre stretávanie sa mládeže, strednej generácie i starších ľudí v miestnej občianskej komunite.
2. Vybudované menšie detské ihrisko s hojdačkami a šúchačkou.
3. Vybudovaná letná čítareň v zátiší stromov v blízkosti detského ihriska s výhľadom na už existujúce jazierko areálu, ktorá by bola asociovaná k existujúcej knižnici v pastoračnej miestnosti fary.

Treba povedať, že plánovaný mini-amfiteáter by neznamenal žiadny výrazný a nezvratný zásah do priestoru za kostolom. Šlo by skôr len o vyrovnanie tejto plochy a jej vysiatie trávnikom, na ktorom by sa konávali spomínané duchovné a kultúrne podujatia ako napríklad vystúpenia zborov dospelých i mladých či stretávania sa v rámci agapé. Malé detské ihrisko sa v areáli plánovalo už dávnejšie a letná čítareň medzi stromami a kúsok od jazierka, kde bol donedávna kompost, by nemala byť náročná na vybudovanie. Približný nákrës využitia priestoru za kostolom je priložený.

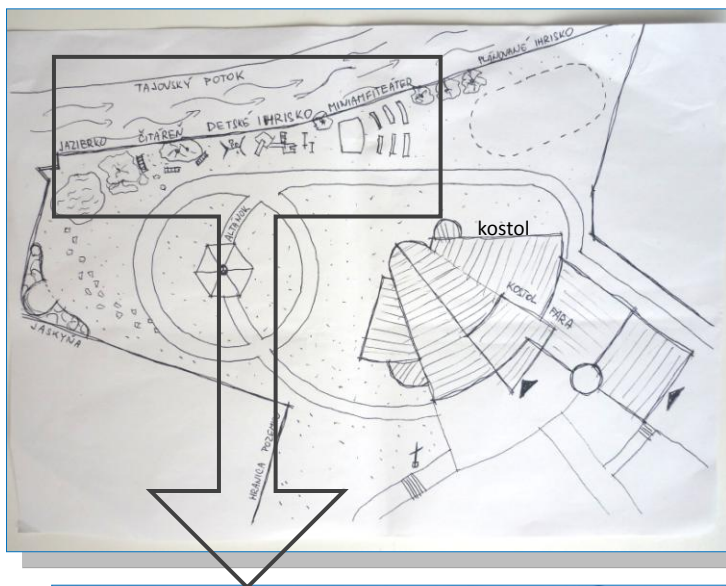
Výsledky súťaže Nadácie Orange v programe „Šanca pre váš región 2010“ budú známe začiatkom júna 2010. V prípade úspechu v súťaži by finančná podpora nadácie predstavovala pre nás sumu 3000,- € s predpokladanou spoluúčasťou 600,- € a budovanie bolo naplánované od júna do októbra 2010. Pritom v prvej a druhej fáze je plán za-

pojit' samotných farníkov i ďalších obyvateľov do dotvorenia konkrétnej podoby mini-amfiteátra, destkého ihriska i čítárne.

Aj v prípade neuspenia v tejto súťaži (čo sa aj stalo; pozn. red.) však nepokladáme našu snahu za márnú, pretože táto výzva prispela k profilovaniu názorov, ako by priestor za kostolom mohol vyzerieť. Vzhľadom na to, že Podlavice i Skubín majú nemálo pohostinstiev, ale kultúrny život v týchto mestských častiach je minimálny, podlavický Hyde Park, akási zmenšená verzia toho londýnskeho, by bol prínosom nielen pre farnosť, ale i celú občiansku komunitu v týchto mestských častiach. Preto sa predpokladá spolupráca i s miestnou občianskou radou a poslancami. Odhadli sme, že takéto minimálne dobudovanie priestoru za kostolom by si vyžadovalo cca 250 hodín dobrovoľ-

nickej práce. Či a v akom časovom horizonte z toho niečo bude, závisí od nás všetkých. Tí, ktorí nemôžu prispieť svojou prácou brigádnicke či finančnou podporou pre farnosť, môžu vždy prispieť svojimi modlitbami na tento úmysel. Pán Boh zaplať!

Miroslav a Beáta
Haviaroví &
n.f. Podlavice
RKC

Zabudnutá Farská rada?

„V tých dňoch Ježiš vyšiel na vrch modliť sa a strávil celú noc v

modlitbe s Bohom. Keď sa rozodnilo, zavolať si učeníkov a vyvolil si z nich Dva-nástich, ktorých nazval apoštolmi.“ (Lk 6,12-13)

Počas prvých februárových nediel prebehli v našej farnosti voľby do Farskej rady. Voliť mohli kresťanský dospelí – teda od 15 rokov (viacerí sa aktívne podieľajú na živote farnosti, preto som nebral do úvahy občiansku dospelosť 18 rokov, ako býva obvykle). Na volebných lístkoch bolo nominovaných 53 farníkov. Prosili sme aj nášho patróna - Ducha Svätého o pomoc. Hlasovalo sa

zakružkovaním 5 mien, vyplnené volebné lístky bolo možné vhodiť do pripravenej urny počas dvoch nediel a celého týždňa, aby sa nikto necítil tlačení časom pri výbere. Samozrejme, práca vo FR je služba pre naše farské spoločenstvo a je honorovaná „vatikánskymi valutami“ – teda „Pán Boh zaplatí!“. Ďakujem predošlej Farskej rade za službu, prácu pre kostol i pre celú farnosť ako aj že mi pomohla po mojom nástupe do Podlávíc udomáčniť sa.

Výsledky volieb do Farskej rady: Ďakujem

za zapojenie sa do volieb; rozdáných volebných lístkov bolo 294, vrátených 211, platných odovzdaných 199 (68 % z rozdáných), najviac hlasov **84** dostal **Ján Gréč**.

Úvodné stretnutie novej FR bolo 21. februára. Závery z tohto stretnutia: po modlitbe, oboznámení s výsledkami volieb a zložení sľubu sa riešilo obsadenie jednotlivých sekcií. **Ján Gréč** bol menovaný do služby zastupujúceho predsedu FR (predseda je vždy samotný správca farnosti), tajomníčka FR: Ing. **Eva Tribulová**, sekcie: pracovná sekcia - vedúceho zatiaľ hľadáme (začala nanovo pracovať stavebná sekcia kvôli dobudovaniu areálu vedľa kostola, ktorej vedúcim je Ing. arch. **Daniel Sticzay**), jeho zástupca hlavne čo sa týka upratovania kostola a pod.: **Božena Höferová**, propagačná sekcia sa zlúčila s redakčnou radou nášho časopisu Duchovný pohľad, vedúca: **Mária Gréčová**, charitatívna sekcia: vedúca: **Mária Pinková**, liturgická sekcia ostáva: **Ján Gréč**, katechetická sekcia: vedúca: Bc. **Jana Ťazárová**, bola vytvorená sekcia pre rodinu (aktivity aj mladých rodín ale nielen mladých): patronát si nad ňou zobrali RNDr. **Miroslav** a Mgr. **Beáta Haviaroví**, sekcia pre mládež: vedúci: **Pavel Legiň**.

Často kladená otázka je: Aké kompetencie má farská rada? Podľa kánona 536 CIC (Kódexu cirkevného práva) je **poradným zborom farnosti**.

Prečo Zabudnutá Farská rada? Netýka sa to samotnej FR, ale mňa, keďže som zabudol o nej do veľkonočného čísla napísať niekoľko riadkov.

Daniel Bédi

List zo skautského tábora

Ahoj mami!

Náš skautský vedúci nám povedal, aby sme napísali rodičom, ak ste videli tie záplavy v telke a máte o nás strach.

My sme všetci v poriadku. Len nám odplavilo jeden stan a dva spacáky. Našťastie, nikto z nás sa neutopil, lebo sme práve vtedy boli v horách a hľadali sme Joža. Vieš čo, prosím ťa, zavolaj Jožovej mame a povedz jej, že Jožo je v poriadku. Teraz nemôže napísať, lebo má ruku v sadre.

Naozaj super bolo, ako sme jazdili v záchranárskom džípe. Ale Joža by sme v tej tme asi nikdy nenašli, keby sa neblýskalo. Náš skautský vedúci sa na Joža nahneval, lebo vraj išiel na túru sám a nikomu to nepovedal. Jožo vravel, že povedal, ale to bolo počas toho požiaru, takže ho nikto nepočul.

Ozaj, vieš, že keď naleješ benzín do ohňa, že to vybuchne? Mokré drevo nechcelo vôbec horieť, zato sa chytil jeden z našich stanov. A tiež niektoré naše veci. Jano teraz vyzerá trochu divne, ale to len kým mu vlasy znova narastú. Vrátime sa v sobotu, teda ak sa nášmu skautskému vedúcemu podarí opraviť auto. Tá havária naozaj nebola jeho chyba. Keď sme odchádzali, brzdy boli ešte v poriadku. Vedúci povedal, že ale musíme očakávať, že na takom starom aute sa určite niečo pokazí. Asi preto mu ho nikde nechceli poistiť.

Ale my si myslíme, že je to skvelé auto. Nášmu vedúcemu vôbec nevadilo, že sme mu ho zašpinili a keď bolo horúco, vozili sme sa na zadnom nárazníku. Úplne najlepšie je, keď sa v takom aute vezie desať ľudí. Vedúci nám aj dovolil aby sme šoférovali a tí, čo sa už nezmestili do auta, boli v prívесе. Tak sme jazdili, až kým nám to ten blbý policajt nezatrhol. Náš skautský vedúci je naozaj super chlapík. Teraz učí šoférovať Tomáša. Ale už ho necháva jazdiť len na horských cestách, kde nie je premávka, len tie nákladiaky, čo vozia drevo.

Dnes ráno všetci chlapci skákali zo skál do jazera a potom mali jazero preplávať. Keďže ja neviem plávať a Mišo sa bál, že sa utopí, tak nám vedúci dal kanoe, aby sme sa preplavili. V jazere ešte plávalo drevo, čo tam naplavili tie povodne. Vedúci nám ani nedal záchranné vesty a my sme ho nechceli otravovať, lebo opravoval to auto. Vieš čo? Všetci sme dostali odznak za kurz prvej pomoci. To bolo, keď sa Dávid potápal v jazere a porezal si ruku. A okrem toho, ja a Vlado sme dostali také vyrážky. Náš skautský vedúci povedal, že to je asi otrava z toho skazeného kurčata. On povedal, že také vyrážky dostal zo stravy, čo im dávali vo väzení. Ja som rád, že sa odtiaľ dostal a stal sa našim skautským vedúcim. Povedal, že za ten čas, čo tam bol, zistil, ako sa stať lepším.

Teraz už musím ísť. Ideme do mesta poslať listy a kúpiť náboje. Neboj sa o nás. Máme sa dobre.

Tvoj Vilko

(Prebraté Santiago 6/2001)

(Dúfame, že tento list Vám dopomôže pustiť Vaše ratolesti na letný výlet. To nie je o nás.)

Jablkový koláč s kokosom

Cesto:

400 g polohrubej múky
2 vajcia
1 Palmarín
1 vanilkový cukor
2 lyžice mletého cukru
Pol balička prášku do pečiva

Kokosové cesto:

130 g kokosu
150 g mletého cukru
1 lyžica hrubej múky
4 bielka
1 kg jablík

Žltková poleva:

150 g mletého cukru a 4 žltka. Vyšľaháme do peny.

Postup:

Cesto vypracujeme, rozdelíme na 2 časti, do jednej časti dáme kakao. Vyvaľkáme svetlé cesto, potrieme lekvárom, na to rozotrieme kokosové cesto, rozložíme postrúhané jablká a zakryjeme tmavým cestom. Upečieme a na teplý koláč dáme žltkovú polevu.

Jolana Kúkoľová

Desať desiatich prázdninových príkazov

1. Rozlúč sa s rodičmi, ale nie s Pánom Bohom!
2. Nezabudni plecniak, obväz, ale ani modlitebnú knižku!
3. Zober si dobrú obuv, aby si mohol prísť každú nedeľu do kostola!
4. Chodiac po horách, lesoch, dolinách, nestráť cestu k Bohu!
5. Riad' sa kompasom a modlitbou a nezablúdiš!
6. Dbaj o žalúdok, ale i o dušu, aby neboli hladné!
7. Nos proti slnku okuliare tak, aby nezaclonili Boha a bratov / sestry!
8. Nehreš, radšej sa usmievaj!
9. Nemaj smeti v plecniaku, ale ani v duši!
10. Vráť sa z prázdnin lepši a zdravši!

(prebraté Santiago 6/2002)

Niečo pre zábavu a bystrý rozum

Hľadajte vo vete číslovky a zvieratá.

Napríklad:

Dvere hlasno buchli.

Po lúke sa bezstarostne prechádzala stonožka.

Janka mala malého bračeka.

Ráno ma čakal pred domom.

Doplňovačka: Doplňte v biblických menách chýbajúce písmená!

- 1 J N
- 2 J Ž Š
- 3 H E D S
- 4 B R A B Š
- 5 P T R
- 6 O M Š
- 7 D A I L

Hádanky: (Skúste uhádnuť, čo to je. Ak budete pozorne v časopise hľadať, tak správne odpovede na tieto hádanky nájdete.)

1. Kto to robí, nechce to. Kto to nesie, nenechá si to. Kto to kupuje, nepotrebuje to. Kto to potrebuje, nevie o tom.

2. Keď nevidíme, vidíme ju, keď vidíme, nevidíme ju.

Na tabuľkách sa poprehadzovali písmená rôznych slov. Zorad'te písmenká tak, aby tvorili zmysluplné slová.

ARBAN

TAGIRA

ŠKATA

CENOŽNI

KEČEÚ

ŠITZO

KORYČKATNA

OSEMSMEROVKA

D	O	M	B	R	A	N	O	L	O	Đ	O	J	E	D
R	K	O	L	O	B	E	Ž	K	A	U	G	U	L	A
E	N	H	E	J	V	L	K	E	N	R	L	I	V	A
V	O	L	G	A	L	E	E	A	E	O	E	S	L	U
O	K	K	O	R	O	K	K	S	R	O	J	E	A	T
D	O	D	O	R	O	T	A	A	E	E	T	A	S	O
A	D	A	S	A	P	O	K	Á	Z	E	T	O	R	R

Đuro, ráno, loď, jed, guľa, kolobežka, glej, autor, drevo, oko, Volga, dom, sada, Dorota, Eta, Zetor, zákop, vlas, roje, korok, okno, Dodo, vlk, kopa, lego pena, les, Liva, vek, rez;

Ak sa Vám nepodarilo čosi vylúštiť, nech Vás to nezlomí. Pre potešenie vtíp na záver:

—Ocko, chce by som pomôcť jednému starčekovi. Dáš mi na to päť korún?

—Pravdaže, synu, to je od teba veľmi šľachetné. Tu máš dvacku. A kde je ten úbohý starček?

—Tamto na rohu. Predáva zmrzlinu...

letný tábor močiar 2010

Čo vás tam čaká?

Samozrejme pohoda a oddych

...ak nechceš ísť sám, zober si kamaráta...

KEDY? 16.-21. AUGUST 2010

KDE? MOČIAR (BANSKÁ ŠTIAVNICA)

KTO? OD 7 DO 14 ROKOV

ORIENT. CENA: 30-45 EUR

Kontakt: p.farār (bb.podlavice@farar.sk/0905 628 107)
alebo P. Legiň(0910 142 065)

Ak nás chcete podporiť pri organizovaní alebo
zasponzorovať, radi privítame Váš aj vašu pomoc